

CO S TÍM VŠÍM MŮŽEME DĚLAT? NEDĚLAT NIC NENÍ NEUTRALITA ALE SOUHLAS SE ZLOČINEM. KAŽDEJ SKUTEK SE POČÍTÁ!

- CZ24 News | 17. července 2022

ČESKO: Při pozorování, jak jde všechno kolem nás do kytek, jak vláda rozdává naše prachy všem možnejm kriminálíkům od západu po východ, likviduje zbytky naší svobody a našeho zdraví, jak všechny globalistický organizace utahují šrouby a s neochvějnou urputností se snaží chytit všechny do pastí totálního otroctví, si většina z těch, co ještě dokážou myslet, klade otázku: “Co já s tím můžu dělat?” Odpovědi se uprostřed tohoto zoufalství nehledají tak úplně lehko, ale to neznamená, že žádný nejsou.

Hned na začátku je ale třeba poznamenat, že tu neexistuje jedna správná cesta. Nejen že je situace na něco takového moc komplexní, ale taky každý člověk je jinej a potřebuje svojí vlastní individuální strategii, která je pro něj smysluplná. Viděl jsem spoustu lidí se k tomu vyjádřit různěma způsoby a nemůžu říct, že by někdo měl pravdu víc než někdo jinej. Takže rozhodně nemíním poskytnout nějakou konečnou, všeobjímající odpověď, ale nabídnu určitou perspektivu a náměty k zamyšlení. Každý s tím může naložit podle svého.

Spousta lidí, když pozoruje ten očividně zřůdnej a nesmyslný vývoj událostí, má občas tendenci upadat do depresí a zoufalství. To je normální a je to v podstatě známkou toho, že *chápu*, co se kolem nich děje. Ti, kterejm nepřipadá, že je něco v nepořádku a měli by s tím něco dělat, toho evidentně moc nechápu. Když otevřu webovej prohlížeč, abych se podíval, co je novýho, někdy taky jen kroutím hlavou a ptám se sám sebe, jestli vůbec má něco smysl. Ale ono samozřejmě má, a to z mnoha důvodů.

V první řadě bych poukázal na jednu důležitou skutečnost. Lidi jasně vidí, že jejich vliv na celkovou situaci je obvykle minimální, až to může často vypadat, že žádný. Je třeba přijmout, že jedinec pravděpodobně nezvrátí něco, co ti nejmocnější dlouho plánovali a investovali do toho sumy, o jakých se normální lidem ani nesní. Na druhou stranu by si měl člověk ale uvědomit, že nakonec nejde až tak o to, jestli se mu podařilo nějak změnit konečnej výsledek v nějakým větším rozsahu, ale spíš o to, **jak se k tomu postavil, co sám udělal, a jak k čemu přispěl.**

Tohle je princip *bezchybnosti bojovníka*, kterej Don Juan tolikrát vysvětloval Castanedovi. Nezáleží na konečném výsledku. Záleží na tom, jestli člověk udělal, co v rámci svých možností mohl, nebo jestli vyplejtval většinu své energie na blbosti jako třeba stěžování si, že “to nejde”. Můžete se na to dívat z pohledu *osobní zodpovědnosti*. Nikdo nemůže čekat, že třeba svrhnete špatnou vládu v totálně zkorumpovaným systému nebo něco podobnýho, ale jestli jste vědomě podnikli nějaký kroky, který k tomu aspoň trochu směřují, nebo jste se na to vykašlali, řekli si, že s tím stejně nic neuděláte, a ani jste nehnuli prstem, **to je vaše volba a na tej záleží.**

Pokud existuje něco jako karma, nebudete souzeni podle toho, jestli jste změnili celej svět k lepšímu, ale podle toho, jestli jste k tomu nějak směřovali. Když vidíte, že se kolem vás děje něco špatnýho, třeba nějaká nespravedlnost, je obrovskej rozdíl mezi tím, že vstanete a řeknete “tohle je špatně”, a tím, že držíte hubu a neuděláte nic, protože si myslíte, že tím stejně nic nezměníte. Je jedno, jestli něco změníte nebo ne. Je to o tom, jak se k tomu jako lidská bytost postavíte. **Každý skutek se počítá. Každý skutek má váhu. Obzvlášť pro vás samotný.**

A z hlediska nějakýho lidství a hodnot má o to *větší* váhu to, co uděláte, když jste v jasnej menšině, než jestli se přidáte k většině nebo neuděláte nic. Přidat se k většině je jednoduchý. Nevyžaduje to žádnou odvahu, žádný odhodlání, nic, co by z vás dělalo znatelně lepšího člověka. Pokud se ale s odhodláním postavíte *proti většině*, celkem jakýmkoliv způsobem, jakej si můžete dovolit, protože víte, že ta většina dělá něco špatně a páchá tím nějaký škody, a tomu chcete zabránit, má to *ohromnou váhu*. I kdyby to nakonec ničeho nedosáhlo, tak to má hodnotu pro vás samotný a dělá to z vás lepšího člověka, než když se zbaběle podřídíte většině, ale **ono to ve skutečnosti má většinou větší pozitivní dopad, než vám v tu chvíli připadá možný**. Celej odpor proti zlu se převážně skládá z malejch, zdánlivě bezvýznamnejch činů odhodlanejch jedinců, kteří odmítnou se nechat zastrašit a zlomit.

Na druhou stranu, jelikož jde pomalu ale jistě do tuhýho, tak je třeba taky pochopit, že nemá cenu to přehánět a vystavovat zbytečným nebezpečí sebe a svý blízky něčim, čím se pravděpodobně ničeho zásadního nedosáhne. Někdy je možná potřeba i nasadit svůj život, ale určitě ne vždycky a za každou cenu. Kdy je co třeba, musí každej posoudit sám podle svýho uvážení. Lidi, kteří o něčem takovým vůbec uvažujou, by to měli zvládnout.

Co může člověk dělat konkrétně?

V první řadě se pokud možno nepodílet na věcech, který směřujou špatným směrem a napomáhaj těm, kteří všem škodí. Nepodporujte systém, kterej vás zabíjí. To, co *neděláte*, je někdy stejně důležitý jako to, co *děláte*. Všichni asi víme, že dnešní banky jsou nástrojem globalistů k ovládání celý společnosti. A čím víc tam maj vašich peněz, tím víc toho můžou ovládat. Takže je blbost tam nechávat všechny svoje peníze. Jednak tím podporujete ten parazitickéj systém, a jednak o to všechno můžete lehko přijít, jak nám nedávno názorně ukázal soudruh Trudeau, žák jistýho švába.

Pokud vidíte, kam směřuje například trend digitalizace a jak to dopadneme, když to nikdo nezastaví, tak by mělo bejt logický se na tom podílet co nejmíň a držet se míň zneužitelnejch metod, co to jde. Platit penězma a ne digitálníma číslicčkama, neobchodovat s těma, kteří vyžadujou tu digitální variantu, a podobně. Většina lidí na to řekne, “no jo, ale to prostě nejde”. Na což já říkám, že to jsou kecy a jde to.

Nikdy v životě jsem neměl kreditní kartu. Dodnes nemám mobilní telefon (ani žádněj jinej). Televizi jsem vyhodil před 25 lety. Nikdy jsem neměl auto. Nenechávám svoje úspory v bance. Nepoužívám fašistický platformy jako Google, Facebook, a podobný zřůdnosti. Nikdy jsem neměl účet na žádnějch sociálních médiích. Nic takovýho člověk nepotřebuje k životu. A pokud jsou takový věci používaný k tomu, aby nás ovládaly, programovaly a ohlupovaly, tak dá rozum, že bude asi dobrý se jim vyhybat.

Chápu, že rodiny se třeba bez auta tak lehko neobejdou, a auto zrovna problém není, ale rozhodně se dá odpoutat od systému víc, než většina lidí považuje za možný. Výmluva, že to nejde, je prostě chabá. **Je to o tom, jestli je pro vás důležitější pohodlnost nebo to, co je správný.** Bohužel drtivá většina lidí dává vždycky přednost pohodlnosti, i když jim to škodí.

Fascinujou mě lidi, kteří se mě ptaj, “Jak můžeš žít bez telefonu? To se prostě nedá!” Nechápu, co na tom nechápu. Žili jsme bez mobilů celou historii lidstva kromě posledních asi 20 let. Většina z nás si ještě pamatuje dobu, kdy mobily nebyly vůbec a pevnou linku měla možná půlka lidí. A taky to šlo. Jak to, že to najednou “nejde”?

A lidi argumentujou například tím, že potřebujou bejt neustále v kontaktu s dětma. Co je tohle za

pitomost? Za prvé, když oni byli děti, tak ty mobily neměli a to dětství přežili. Pravděpodobně s mnohem menší újmou na zdraví. Tak nevím, jestli mají všichni tak krátkou paměť nebo co. Za druhý, jakou mají ty děti samostatnost, když jsou na každém kroku v dosahu rodičů? A za třetí, kdo vůbec dá dítěti tuhle rakovinou tvornou věc, aby jí mělo neustále u sebe, když víme, jak to škodí a že u dětí je ten efekt mnohonásobně silnější, je podle mě na hlavu. Cigarety by dětem nedali, ale mobil jo? Co je to za logiku?

Ale pohodlnost je dneska jednou z nejvyšších hodnot. Dokonce i vyšší než zdraví vlastních dětí. Bojovat proti systému určitě vyžaduje zřeknout se pár těch pohodlnějších věcí. Ona to není náhoda, že ty nejpohodlnější možnosti jsou ty nejhorší. Ten systém je tak pochopitelně nastavený schválně. Jak jinak vás donutí používat to, co chtějí, abyste používali, než že z toho záměrně udělají tu nejpohodlnější možnost? A to ani nemusí být o moc pohodlnější než ty ostatní. Často lidé totiž jinou možnost neznají a přitom by stačilo jen položit si otázku, jestli nějaká existuje.

Asi nikdy nepochopím, proč lidé používají Facebook a JewTube a dennodenně si stěžují (nebo se diví), že jim tam smazali nějaký příspěvek. **To je to, od čeho tu Google a FB jsou.** Shromažďovat o vás co nejvíce informací a cenzurovat vaše příspěvky. "Špehovat a cenzurovat" by mohlo být jejich motto. Kdy to lidé pochopí? Přitom je tu spousta alternativ. BitChute, Odysee a Rumble nic necenzurují. Vyhledávačů je velká spousta. Facebook je taková zrádnost, že nechápu, proč to vůbec kdy kdo používal. Zřejmě proto, že jim někdo řekl, že by měli. Prostě tupost a pohodlnost. Dělá to, co všichni, a nepřemýšlím o tom.

Většinu lidí připadá, že na tom nijak nezáleží, jestli to používají. Nechápu, že tohle jsou nástroje systému, který mu umožňují bojovat proti nám s mnohem větší efektivitou. Když používáte Google k hledání informací o něčem důležitém, to, že vám filtrují výsledky, zatajují zdroje, který s (j)elitami nesouhlasí, a vnucují vám ty nejprolhanější tlampače systémové propagandy, je celkem zásadní. Lidé se pak pohybují ve fiktivním, omezeném světě jen těch schválených zdrojů informací. Schválených kým? No třeba, co nám škodí na každém kroku. A čím víc lidí to používá, tím lépe ta manipulace funguje.

Kromě toho, všechny tyto věci, který se k nám vetrou skrz naši pohodlnost, od internetových platform, přes mobily, po kreditní karty a jiné digitální věci, nás okrádají o různé schopnosti. Vysadte dneska někoho mladého bez mobilu uprostřed lesa a nechte ho tam, ať si najde cestu domů. Nebude mít tušení, čeho se chytit. Starší generace věděly spoustu věcí, protože třeba četly knížky. Od začátku až dokonce! Dneska nikdo nic neví, protože už ve škole je před učí, že to není třeba, že si to můžou najít na Internetu, až bude potřeba. Což ale znamená, že bez Internetu spousta lidí neví o ničem nic.

Jejich "vědomosti" se skládají převážně z věcí, který jim média opakují den co den. Čemuž se samozřejmě nedá opravdu říkat vědomosti, protože téměř nic z toho není pravda. **Celej pohled na svět pohodlných lidí je umělej, nadiktovanéj někým jiným. A je to pohled na svět, kterej prospívá ne tomu člověku, ale těm, co mu ten pohled nadiktovali.** A to diktování se děje prostřednictvím všech těch "moderních" věcí, který všichni používají, ani pořádně neví proč, a život bez nich už si nedokážou představit.

Závislost na všech těch pohodlných věcech vás nejen otupuje, ale taky vás vystavuje neustálým vlivům a machinacím toho systému. Reklamy, cenzura, nasměrovávání ke schváleným a pryč od neschválených zdrojů – to všechno se vás snaží řídit směrem, kterej pro vás není prospěšnej. Proto by každé, kdo chce proti tomu systému bojovat, měl začít tak, že se vyhne tomu, aby byl ovlivňovaný a závislej na *nástrojích toho systému*, a že ho nebude jejich používáním podporovat.

Osobní zodpovědnost je koncept, kterej už dneska moc lidí nechápe. Většina lidí jsou bioroboti, kteří

dělají, co se jim říká, a odpovědnost nechávají na těch, co jim dávají instrukce. Obvykle to končí průšvihem a nechápavým "ale já jsem dělal, co mi řekli!" Tihle lidi vůbec nechápou hodnotu svých vlastních rozhodnutí, což je dost tragický. Prakticky se vzdávají svobodný vůle, čímž tak nějak vyhadzují z okna celý smysl svého života.

Svobodná vůle je základní princip, kolem kterého se točí prakticky všechno ve vesmíru. A s tím úzce souvisí osobní zodpovědnost. Takže nijak zvlášť nezáleží na tom, jaký dopad budou mít moje skutky na celou společnost. Nevadí, že "když to udělám jenom já a ostatní ne, tak se nic nezmění". **Hodnota celý naší existence je v tom, co uděláme nebo neuděláme my sami, ne v tom, jestli se k tomu přidají ostatní. Za ostatní neneseme odpovědnost, ale za sebe jo. A samozřejmě když s tou změnou nikdo nezačne, tak nikdy žádná nebude.**

Takže bych všem doporučil, aby se neohlíželi na to, jak velký dopad mají na společnost okolo sebe, ale na to, jaký je charakter nebo kvalita jejich vlivu a dopadu. Svobodná vůle je zásadní, a proto taky musíme přijmout, že je-li svobodná vůle většiny jiná, než naše, zřejmě bude po jejich. Když si lidi odhlasují nějakou pitomost, za kterou budou platit, tak asi holt potřebují tu lekci, protože jinak to nepochopí. To ale neznamená, že se z vlastní vůle musíme přidat k nim, když víme, že to dělají blbě.

Taky by všem mělo být jasné, že nedělat ve stávající situaci nic se nedá považovat za nějakou neutralitu. Jestli vidíte, co se děje, kam to spěje a jaký to bude mít následky, tak svojí nečinností k tomu dáváte souhlas. A za tu nečinnost nesete zodpovědnost úplně stejně jako za nějakou činnost. Ten, kdo se nepostaví šířícímu se zlu, stává se sám součástí zla.

Pokud tedy spekulujete nad tím, co v současné situaci můžete udělat, soustředte se víc na *povahu* vlastních skutků než na jejich *dopad*. Každý vaše rozhodnutí, každý skutek má význam. Nemusíte dosáhnout žádné zázraky, jen konejte tím správným směrem. To stačí. Svobodnou volbu máte ve všem, co děláte, ať jsou to sebemenší věci. Vedou ty malé věci k dobru, nebo jsou nenápadným přitakáním zlu? Jste dobrým vzorem svému okolí, nebo jen splýváte s pozadím?

A další věc je nenechat se mentálně a emocionálně stáhnout na frekvenci těch, co míří do záhuby. Tahle doba je stresová a myslícím lidem přináší nekonečný zdroj frustrace, zoufalství, vzteku, nebo i strachu. Tomu se snažte zabránit. Valí se na nás každý den obrovský množství informací, z nichž většina není zrovna příjemná. A asi se to hned tak nezmění. Je dobré vystopovat věci, který vás spolehlivě hážou do lepší nálady. Těch se držte a vraťte se k nim kdykoliv, kdy už toho všeho máte až nad hlavu.

Všichni asi chceme být informovaný o tom, co se děje, což ale v současné době znamená vstřebávat velký množství depresivních a děsivých informací. Někdo je odolnější, někdo to lehko setrese sarkasmem a cynismem, ale někdo takovou náuru nemá. Je dobré si hledat zdroje informací, který mají nějaké pozitivní nádechy. Není to lehký, protože ono není lehký něco takového dneska psát, ale pár věcí se najde. Případně se můžete vracet k osvědčeným knížkám, který na vás mají pozitivní vliv.

Dělejte věci, který vás nějak naplňují, a když máte všeho dost, tak si dejte na pár dní od vší ty hrůzy pauzu. Ona to taková tragédie nebude, když pár dní nebudete sledovat zprávy. Nemá cenu sledovat úplně všechno a zuřivě se snažit probouzet lidi kolem sebe, když vás to ničí. Jestli jste z toho na prášky a lidi se stejně neprobouzí, tak to je špatně. Chce to nějakou rovnováhu. Pokud je negativní vliv zombíků na vás silnější než váš pozitivní vliv na ně, tak to chce změnit strategii.

Hledejte humor, kde se dá. Než si zoufat nad *vážností* situace, je lepší se smát *absurditě* situace. Všechno to čím dál tím víc vypadá jako test na nějaké vyšší úrovni. Test vašeho "lidství". Jak se zachováte. Jestli vás to zlomí. Jestli se poddáte. Jestli vás vše tak vyděsí, že se radši podřídíte.

Počínání vlád, hlavně v NATOsféře, už totiž nedává žádnéj smysl a těžko se vůbec dá brát vážně.

Bude zajímavý sledovat, jak ten test dopadne. Informace jsou všem k dispozici a lidi budou brzo sklízet, jak zaseli. Dělejte, co vám připadá správný, nenechte se stáhnout k zemi, odražejte útoky humorem a netrapte se tím, co dělá stádo okolo. Nezapomeňte, že zodpovídáte za sebe, ne za ně.

AUTOR: AV

[ZDROJ](#)